

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

kan komme af med de producerede Tørv. Ligeledes har man søgt at lette de Baand, som Rationeringen nødvendigvis maa lægge paa Afsætningen af Tørv, blandt andet derved, at autoriserede handlende og Kommuner har faaet Adgang til at købe Tørv ganske frit, blot mod Aflevering af en Kvittering til Producenten. Hvis Transporten af Tørv kan forøges, vil det forhaabentlig ogsaa være muligt at øge de Rationer, der hidtil har kunnet gives Forbrugerne Adgang til at købe. Disse Rationer er jo i Dag meget begrænsede, og det vilde være ønskeligt, om de kunde forhøjes. Muligheden herfor vil imidlertid afhænge meget af, om der maa antages til være Udsigt til at faa transporteret saa mange Tørv frem, navnlig til Byerne og til tørrefattige Distrikter, at alle Forbrugere — og jeg tænker her ikke mindst paa de mindrebemidlede — kan faa Adgang til i hvert Fald at sikre sig et beskedent Kvantum. — Spørgsmaalet om Muligheden for en Forhøjelse af Rationerne vil blive optaget til Forhandling med Brændselsnævnet, Kommunerne og Forbrugerne. Med Henblik paa Muligheden for Gennemførelse af en saadan Forhøjelse, hvilket som nævnt vil kræve øgede Transporter, men for øvrigt ogsaa for at sikre andre livsvigtige Transporter, f. Eks. Mælkekørselen, maa det herefter anses for meget vigtigt, at den forhaandenværende Transportkapacitet udnyttes mest muligt.

Det er disse Forhold, der har bevirket, at jeg har anset det for rigtigt at fremsætte nærværende Lovforslag, ifølge hvilket der i hver Politikreds nedsættes et særligt Transportudvalg, der har til Opgave at føre Tilsyn med Transportforholdenes Udvikling og træffe de nødvendige Foranstaltninger til Sikring af Gennemførelse af livsvigtig Kørsel. Udvalget foreslaas nedsat med Politimesteren eller en af denne udnævnt Stedfortræder som Formand og med yderligere to Medlemmer, hvoraf det ene foreslaas udpeget af vedkommende Amtsbrændselsudvalg, medens det andet Medlem foreslaas valgt af de stedlige Vognmandsforeninger og lokale Erhvervs sammenslutninger inden for Industri, Handel og Haandværk i Fællesskab. Kan Enighed om Valget af det sidstnævnte Medlem ikke opnaas, foreslaas Valget foretaget af Amtmanden efter Indstilling fra de nævnte Foreninger.

For saa vidt et Udvalg maatte skønne, at der inden for Udvalgets Omraade er Transportkapacitet til Stede, som ikke udnyttes, er Udvalget bemyndiget til i fornødent

Omfang at paalægge vedkommende Vogn-ejer med sit Køretøj — dette gælder baade Hestekøretøjer og Motorkøretøjer — at udføre bestemte Transporter til de for Kørsel sædvanligt gældende Tariffer. Udvalget maa skønne over, hvilke Varer der bør nyde Fortrinsret i transportmæssig Henseende, idet der naturligvis maa tages Hensyn til de Kørsler af nødvendig Art, som Køretøjets Ejer allerede udfører. Forhandling herom bør, hvor dette er muligt, finde Sted med de interesserede Erhvervsorganisationer, og kan en frivillig Ordning opnaas med Køretøjets Ejer, skal Udvalget naturligvis ikke skride til at give egentlige Paalæg.

Det maa anses for naturligt, saaledes som det er sket i Forslagets § 4, 2det Stykke, udtrykkeligt at fastsætte, at Kørsel, der foretages i Henhold til de af Udvalget fastsatte Bestemmelser, kan udføres uden Næringsadkomst, uanset om en saadan Næringsadkomst maatte udkræves efter Næringsloven.

Et særligt Hensyn gør sig gældende for de Vogne, der i Dag ikke har Køretilladelse eller Brændstoffildeling, fordi de har været anvendt til Kørsel for den tyske Værnemagt i Tyskland eller her i Landet. Under den nuværende alvorlige Transport-situation vil det ikke være forsvarligt at lade de paagældende Vogne henstaa ubenyttede, for saa vidt der kan skaffes Brændstof til dem, men i visse Tilfælde vil det være uheldigt og kunne støde paa Modstand, om der udfærdiges Køretilladelse for de paagældende Vogne, saa længe de er i den nuværende Ejers Besiddelse, ja, i visse Tilfælde vil Ejeren paa Grund af sit Forhold til den tyske Besættelsesmagt være ude af Stand til rent faktisk at udnytte Vognen.

I Lovforslagets § 5 er der bl. a. med Henblik herpaa aabnet Adgang for Handelsministeriet til at bemyndige de lokale Transportudvalg til paa Ministeriets Vegne at udøve den Ekspropriationsbeføjelse, der i Henhold til Vareforsyningslovens § 5 tilkommer Handelsministeren, saaledes at Udvalgene herefter, i det Omfang dette skønnes nødvendigt, kan ekspropriere Lastautomobiler til Eje eller Brug, saafremt en tilfredsstillende Løsning ikke har kunnet opnaas gennem Ejersens frivillige Overdragelse af Vognen. I 2det Stykke i Forslagets § 5 er det udtrykkeligt fremhævet, at det, samtidig med at Ekspropriationen foretages i Overensstemmelse med Forskrifterne i Vareforsyningsloven, bør sikres, at der findes en